

Een persoonlijke terugblik

Bij het veertigjarig bestaan van de VZZ

Het zal de trouwe lezer van Zoogdier niet zijn ontgaan dat de Vereniging voor Zoogdierkunde en Zoogdierbescherming (VZZ) dit jaar haar 40-jarig jubileum viert. Met een groots opgezet symposium over Zoogdieren en Wetlands tracht de VZZ aandacht te geven aan onder andere het leefmilieu van de otter, het beeldmerk van de vereniging.

Persoonlijk vind ik dat mijn lidmaatschap 30 jaar te laat kwam. Of ik in mijn tiener-tijd genoten zou hebben van elkaar van gerontisme beschuldigende heren, betwijfel ik. Wel zou ik in een vroeger stadium zoogdierkundige kennis en kunde hebben kunnen vergaren dan nu het geval is geweest.

Tijdens mijn lagere schoolperiode moest ik me voor wat betreft zoogdieren behelpen met twee bladzijden uit mijn allereerste boek "Wat vind ik in sloot en plas". Later, toen ik als loopjongen in een boekhandel werkte, kreeg ik "De Zoogdieren van Nederland" van IJsseling en Scheijgrond in handen. De prijs beliep het voor mij bijna onbereikbare bedrag van f19,50. De deal met mijn baas was snel gemaakt en na acht weken werken op woensdag- en zaterdagmiddag, werd ik de trotse eigenaar van het standaardwerk. Ik genoot van de tot de verbeelding sprekende foto's (egel in gevecht met adder) en de talloze instructieve figuren. Als een spons zoog ik de kennis en feiten op van kافت tot kافت. De vleermuizen intrigeerden me het meest: fraaie foto's en bladzijden met afbeeldingen van oren van de verschillende soorten.

En de praktijk? Tijdens vakanties een enkele glimp van een overstekende wezel of hermelijn, een langs de weg huppelende haas of konijn en een dode mol. 's Avonds een vleermuis die je van afstand zag rondfladderen en die je hoogstens nog een keer te zien kreeg door een steentje op te gooien. De kloof was gapend groot tussen de realiteit en al die tot de verbeelding sprekende oren.....

Toen ik lid werd van de VZZ leerde ik met de Veldwerkgroep van de VZZ muizen vangen, bestuderen en andere zoogdieren zien en beluisteren. En met de vleermuisboys ervoer ik de stille, donkere en vochtige ondergrondse ruimten. Veel van die toen onbereikbaar lijkende plaatjes uit boeken werden werkelijkheid op mijn netolies.

Wat maakt de VZZ nu zo bijzonder? Naar mijn mening is het de mix van de drie P's van Niko Tinbergen: Pluizer, Prikkebeen en Pallieter. Pluizer is de wetenschappelijk ingestelde, die alles uitzoekt en het naadje van de kous wil weten. Prikkebeen staat voor de archaische veldbioloog met oogkleppen op die alles wil beschermen. Pallieter, het geesteskind van Felix Timmerman, is de zinnelijke genie-ter van de Natuur. De VZZ biedt plaats aan personen die in meerdere of mindere mate eigenschappen van de bovengenoemde P-figuren in zich herkennen.

Nu ik de komende jaren naar Aruba vertrek heb ik batdetector en inloopvallen zorgvuldig ingepakt. Maar vooral gewapend met de kennis en vaardigheden, opgedaan bij de Veldwerkgroep van de VZZ hoop ik op Aruba de vrije tijd nuttig en aangenaam door te komen.

Ondertussen blijf ik lid van de VZZ.

Jan Piet Bekker
p/a BGD
Van Leeuwenhoekstraat 13
Oranjestad
Aruba

